

Wojcicki Stanisław

Pełcherajński Adam Stanisław: *Acroama Lubraniewska*
et pollinis -

FANEG. et VITAE
Polon. Fol.
№ 1695.

A

D

Z

V

sto

c

M

In

m

In

ACROAMA
LUBRANSCIANI
APOLLINIS

Magno & Meritissimo Honori
PER ILLUSTRIS & REVERENDISSIMI DOMINI

D. NICOLAI
ZALASZOWSKI

Veriusq; Juris Doctoris, Protonotarij A
stolici, Ecclesiæ Cathedralis Posnaniensis
chidiaconi, Casarum Consistorij Judicis
Surrogati, Seminarij Provisoris,
S. R. M. Secretarij
Mecænatis Academiæ Munificentissimi,
Im

Inter acclamations publicas, & solemnias Auspicias Ar
chidiaconus Ecclesiæ Cathedralis Posnaniensis
renunciaretur,

APPLAUDENTIS.

PER

M. ADAMVM STANISLAVM PECHERZYNSKI In Alma
Universitate Cracoviensi Philosophiæ Doctorem, in Collegio Lubransciano
Posnaniæ Pœdesos & Matheseos Professorem,

In Argumentum debitæ Observantiæ, venerabundo Cultu
CELEBRATVM.

Anno plaudentis Naturæ humanæ ex Incarnato DEO 1695. Die 8. Augusti
Typis Academiæ Posnaniensis.

n.n.

In Gentilitium **INSIGNE**
PERILLVSTRIS & REVERENDISSIMI DOMINI

En **CAPUT** exelsis radians Virtutibus, inde
 Promeruit Glori, totius esse **CAPVT**.

IOANNES de Malczewo MALCZEWSKI
Subdapiferides Calliffen: Pöds: in Acad: Pofn: Stud:
Supremum PRÆSVL CAPVT est quod dirigit omnes,
Hoc CAPVT emeritum cætera membra reget.

IOANNES de Cereknica CEREKWICKI
Pocillatorides Schowensis Pödesos: Stud:
Laurea ferta CAPVT decorant Virtusq; Corona est,
Faufa Coronatus vota gubernet Honos.

IOZEPHVS de Iafino LASINSKI
Pöds: in Acad: Pofn: Stud:

PERILLVSTRIS & REVERENDISSIMO DOMINO

D. NICOLA O ZALASZOWSKI

Veriusq; Juris Doctori, Protonotario Apo-
stolico, Archidiacono Ecclesie Cathedralis
Posnaniensis, Judici Surrogato, Seminarij Pro-
visori S. R. M. Secretario.

Patrono & Protectori Collegij Lubransciani
Munificentissimo.

Amplitudine gratiarum toties pressus, ubi sub tanto pondere cadere
& ingemiscere debuerit, magis erigebatur; hodie tandem procumbit,
sed ad Tuas plantas, non tam grate abundus, quam Venerabundus
Lubranscianus, immo & Tuus, quia Tibi aeternum mancipatus A-
pollo. **PERILLVSTRIS & REVERENDISSIME DOMINE.** Audet gestie-
ens applaudere tanto honori Tuo, ad hodierna inaugurationis Auspicia, sed ma-
gnitudinem Nominis Tui, non dicam exequare rudi Minerva, verum ne attin-
gere quidem ex iusto valens, intra cancellos tibi datus sua arctari cogitur. Es-
rumpit tamen ex angustijs suis excessu letitiae, subternitq; pedibus Tuis, hoc
quantumvis vile & Nomine Tuo prorsus indignum munus, eo audentius, quia deo-
votum in illo, & vestigalis gratitudinis ac debite venerationis Tibi Protectori
suo deponit testimonium. Erubescit quidem in conspectu Tuo, cum tam exili opel-
la apparere, ceterum & hoc grandescet ab illustri vultu Tuo, si illam benigno
oculo acceptare non dedignatus fueris. Quid enim non subito illustrius ubi Tuum
amplissimum sub intraverit sinum? quid non Majestuosius? ubi vel fimbriam sal-
tem magnitudinis Tuae tetigerit. Radians quippe tersissimis sapientia splendori-
bus, Claritudo Tua, etiam umbratilia quaeq; & serenare potest & beare. Nam
Candidam nativog; ebore plenum **CAPVT** Tuum non tam senio, quam diuturnis
laboribus nivolum. Viva Omnium scientiarum officina est, tantoq; ingenio conspi-
cuum, ut omnium ferme saeculorum ingenia exhausserit, **CAPVT** hoc Tuum. Au-
rum optimum est, quia laureis coronatum, quibus Aurum cedit Omne cum Perside
tota: quod, licet sit animorum Compendium sapientiae, fastigium, summites, & A-
pex eruditionis non tamen tumida ceruice, in altum erectum, nec tetrica fronte (si
nisi forte viris) indignabundum: immo vero omnibus est affabile, omnibus accessi-
bile, ad omnes prorsus omnibus se submittit; ita tamen, ut nec humanitas
Autoritatem, nec facilitas dignitatem, nec justa severitas amorem ejus diminuat;
eodq; hoc decus in Te admirabilius, quo rarius, vix enim a teui contingit & abun-
dare fortunam & carere superbia, Certat enim pro Te ad Aras pietas, ad Tri-
bunal

bunal iustitia, ad Cortinam Themiatis sapiens integritas inter pares affabilis gra-
tia, inter superiores non fucata reverentia, cum inferioribus dulcis comitas cum
omnibus candor, & quidem ille Cygneus, quò ut senium ita & animus Tuus inca-
nuit. His ergo usq; ad animorum delicias velut Aurea Herculis Catena, omnium
corda ad Te trabis omnium mentibus illaberis, & cum jam mellas cordium apud
omnes occupaveris, ipsis quoq; Purpuratis Principibus factus es delictum & illiciu.
Hinc apud Gelsissimum Principem, Illustrissimum & Reverendissimum Dominum Do-
minum STANISLAVM in Magna Witwica. WITWICKI DEI & Apostolicæ sedis
gratia Episcopum Posnaniensem Ducem Crobensem &c. &c. summum ingeniorum
æstimatorem & corculum sapientiæ, ingens Tui æstimatio, qui videns Te in
Consummata prudentia Lycurgum, in iustitia Aristidem, in gravitate Catonem
in dandis consilijs Consun, in solertia Curium, in experientia Fabium, in
eventibus prospiciendis oculatissimum Argum, in sustentandis oneribus. Atlantom,
alijsq; gravissimis functionibus parem, & idoneum Alcidas, sciens præterea Te
nihil posse agere, quod non sanctitatem, quod non equitatem, quod non iustitiam
redoleat, non immerito altioribus honorum stipendijs in compensatione meritorum,
Te cohonestandum esse iudicavit, & fecit quidem id PRÆSVL Illustrissimus, dum
Te candidissimis Peraugusti Capituli suffragiorum Calculis, ARCHIDIACONVM
eligendum præsentavit, effecitq; ut desideria omnium gaudia tandem fierent; Tuiq;
inter gemmas Cathedralis Basilicæ Posnaniensis Claritudine Virtutis & sapien-
tia, in gratis expectantium Oculis, Oculis & ipse PRÆSVLIS lucidissimus quia AR-
CHIDIACONVS radiares: non accessione aliqua honoris Tui quem ita Vir-
tute supergressus fueras: sed ævi nostri felicitate cui servatus es: ut jam ex
Te ipso coronatus, ipsum etiam honorem supereminentibus meritis coronares.
Prehende ergo iam titulos, computa factos, quos pulcherrimis Virtutum meritorumq; ingen-
tium decorem abunde implevisti. Collige & colliga in Augusto, Omni fruge Augustiorem
gloria Tua fructum, Mensis hic, vel in Te ipso Vberissima meritorum messis, est. Nihil iam Tibi
ad felicitatis Aceruum deest; dum tanta decorum Vbertate bearis. Occupa eam Iurisdic-
tionis sedem, quam cum honore is hoc iure merito capessis, suscipe regimen super Clerum, cui Te
superi, ut faustissimè destinârunt, ita Vividum & in columem diutissimè servent. Iam autem
in lyrum CAPVT Tuum usq; ad prodigium & stuporem dotibus eximis coronatum, quod iam
dudum Ecclesiæ DEI lapis Angularis, non quidem aliqua Volubilitate rotundus sed firmitudine
constantia atq; humilitate cordis quadratus, ut omnibus immorus, modo Diæcesis huius Posnani-
ensis firmissima Basis & murus Abencus esso. In qua cum dulci recordatione perennabit No-
men Tuum.

dum Terram pontus. Cælumq; levabit

Aer, & longi Voluent Tirana labores.

Ibitq; per Ora Virum, disertissima præclare factorum Tuorum fama, ad seram posteritatem
processura, cui nec ipsa fata triste imperabunt silentium, quo Augusta meritorum Tuorum deco-
ra desinat Orbi recensere. Vive interim tot atates, quot candidos faventium Tibi calculos habes,
Aurea secula Vive, quia Vir aureus, quod, dum Tibi APOLLO millenis exoptat votis, hunc
quamvis laudibus Tuis imparem, quem tenui MUSA sub PINU LVBRANCIANO cecinit
plausum proæ Cultu, Tuis subijcit plantis. Per me qui sum

PERILLVSTRIS & REVERENDISSIMÆ
DOMINATIONIS VESTRÆ

Infimus cliens & humillimus servus

M. ADAMVS PECHERZYNSKI

Phia: Doctor, in Collegio Lubr: Pœs, Professor.

A C R O A M A
L V B R A N S C I A N I
A P O L L I N I S

Magno & Meritissimo Honori

PERILLVSTRIS & REVERENDISSIMI DOMINI
A P P L A V D E N T I S .

Mocibus Aonijs, sacrae resonate Sorores
Lætum Sarmatico, personet orbe melos
Tollite dulcisonos celsum super æthera cantus
Musæ, Cælicoli pignora clara Jovis.
Cyrrhæis imbuta vadis, & nectare metra
Ad numeros magni Nominis inde fluant.
Emeritum celebrare CAPUT meritisq, decorum
Incumbit doctis ingeminare modis.
Quanquam sponte sua pretium fert nobile virtus
Laudatore carens, sufficit ipsa sibi.
Non eget incomptis verborum plausibus hæres
Vocalis semper prosperitatis honos.
Attamen ut liceat tenui modulamine Vati,
In tantum sacri pectoris ire decus.

B

Da ve-

Da veniam sublime CAPVT, pretiosius auro
Ac omni quidquid Colchica lana tenet.
Da veniam metris quæ crede minora videbis
Ac nunquam factis appropriata Tuis,
Nunc LVBRANSCIAO veniunt solatia Clivo,
Festiuus resonent Præfulis atra jugis,
Prælati culmen ZALASOVIVS occupat alti.
Præfuleiq; Oculus cordis ab inde venit.
Sic post sudores exantlatoq; labores,
Conveniunt tanto præmia digna Viro
Sic ratio mandat sic ipsum postulat æquum,
Sic & stelligeri iussa Tonantis avent.
Magne Vir atq; decus Cathedræ lux inclyta Cleri
Suscipe pro meritis præmia justa Tuis,
Præmia doctrinâ vigili, quæ nempe parasti
Munus Prælati, poscit habere Themis,
Et meritis debetur honos, & gloria factis,
Jure ergo cedunt munera tanta Tibi.
Inde Diæcesis Pôsnæ nunc gaudia mille
Concipe læta simul júbila magna cie,
Instaura plaususq; Viro composito tanto,
Qui Tuus est Judex, blandus & ille Pater.
Siq; magis flagrantantum cognoscere Nomen
Et dotes animi, discere forte cupis.
Audi; quale Tibi votum dabit Augur Apollo,
Musarum Præses Pierijq; Chori,

Lux Lubransciacæ sedis, quem protegit alta
PINVS, ab adversis impetibusq; feris,
Est Vir hic insignis cuius laus inclyta fervet
Junctaq; virtuti sidera fama petit,
Nectar Cui verbis & dulcis in ore voluptas
Raraq; congesto gratia fonte fluens.
Hic virtutis amor, probitatis dulcor & æqui,
Eximium veræ tum pietatis opus.
Divini Zelans cultus pronusq; subire
Mille vias mortis, pro grege proq; Deo,
Ac si Relligio spectetur vera Deorum
Est veræ merus Relligionis amor
Romanum superat cultâ gravitate Catonem,
Nestora Consilij, Attiliumq; fide.
Et simul eximium superat virtute Metellum,
Eloquio Marcum, relligione Numam,
Ingenio magnum quondam præcellit Ulissem,
Ac veteres animi Nobilitate Viros,
Justitiam servat iusti tum pondus & æqui
Atq; docet Clerum jura tenere Dei.
Immani studio sinuosa Volumina Juris
Verlat, & assiduo plena labore legit,
Bartholus & Baldus se victos iure fatentur,
Et quisquis iusti, Nomen & omen habet,
Ex Jure obiectis, quàm respondere paratus,
Jus Consistorij dicere grande potest.

Addo quod in dubijs nunquam vox faucibus hæsit,
Ad respondendum, lingua diferta paret,
Non memini vidiq; simul præfente locuto,
Qui melius nodos solveret ore graves,
Neve fecuturo sua virtus occidat ævo,
Extendit famam per pia facta suam,
In cultus Superùm, dives fortuna locatur,
Divorumq; sacras, condecorando Domos.
Respice si dubitas Crucifixi vulnera Christi,
Quæ prope mirâclis prodigiosa colis;
Respice quàm pulchro decoratur honore Capel-
Municâ sanctæ dexteritatis ope. (la,
Eximium Columen Regni, fidusq; Polonum,
CANTIVS; auspicio nobiliore sonat,
Cujus festa dies, solenni cernua luce,
Illustrisq; novo, semper honore viget,
In cuius cultum Censu potiore refertur,
Magne ZALASZOV | Relligiosa manus:
Auro non parcat quod sæpius errogat usu,
CANTIVS ut Nostro Climate notus eat,
Mecænas celebris studij, Nostræq; Juventæ
Cuius Patrono, Munere turba calet.
Picriasq; suo devincit amore Camænas,
Et censu prohibet, frigora sæva pati.
Largus in extremâ qui paupertate jacentes,
In terris prorsus CANTIVS alter erit.

Æsit, Iſtas Centoculus, quondam benè præſeſt Argu
Eximias dotes, WIERZBOVIANVS Olor,
Exceptit carum pectus, mediâq; locavit
Parte ſui Cordis, dulceq; mentis onus.
Præſul quem celebrat doctarum turba ſororum
Quas ſimul illius gratia larga fovet,
Narrabitq; canens, hæc tanti dona Patroni,
Quam longe Noſtris hæc ſueta vnda fretis.
Hæc pariter vidit Lechæo ſidus in Orbe
WITVICIVS, noſtri gemma decusq; Poli
Delicium ſponſæ Muſæi gloria noſtri,
Quod nunc Præſuleâ protegit ille manu.
Protegit affectu, facundo dives in ore,
Poloni in facie, iudicioq; Jovis.
Prælati Munus tanti, vel iudice Cælo,
Huic ultrò confert auſpicioq; Poli.
Hoc, ſolito Vir magne gradu conſcende Cac
Quod Tibi debetur, quod meritisq; Tuis, (me
Faulte & fortunatè iſtas aſcende Curules
Quas meruit virtus, gloria, fama Tua,
Te locus & munus, Cælo dictante popoſcit,
Te quoq; multorum publica vota Virûm.
Præſulei pupilla Oculi Vitæq; probatæ,
Hoc in honore velut Lydius ipſe lapis.
Gratulor hanc ſortem ſupra cecidiſſe merentē
Jagielloniacæ gloria magna Domûs.

Quem studijs Puerum Craciæ tenuere Camenæ,
Hic crevit Patrio prima Juventa sinu.
Hic puros latices, hic sanctæ dogmata Stoæ,
Cor sapiens hausit, principiumq; tulit.
Hic & digna tulit Lechicis Oracula Delphis
Responsis Cathedras, dogmatibusq; beans.
Roma sed urgebat, celeres super ardua passus,
Clima suum memorans, deliciasq; loci,
Huc Tuus accelerans animus pernicipibus alis,
Doctrinæ sitiens, & pietatis amans.
Ille facer totus, cum Pallade totus agendis
Intentus rebus, Nutibus atq; pijs,
Nec Campanus ager, nec Floræ culta venustas,
Tempe & quæ vincunt, Telsala mille joci,
Nec pulchrum Tybur, vastis nec scena Theatris,
Amplius haud oculos, hic tenuere Tuos.
Omnia namq; brevi virtus dexterrima vicit
Sacris invigilans, ac potiora petens.
Tu potior Conso, studio Te jungis honesto,
In Te sacra movet, dulcia vota Themis,
Tum sensus formare graves, sub iudice Roma,
Et Cæleri doctas, perficis arte vices.
Hinc gratus Musis, hinc Doctoralia prenas,
Et meriti CAPITIS, præmia digna capis,
Lauro Roma CAPVT cingit mentemq; togatâ,
Instruit artifici, gloria summa manu.

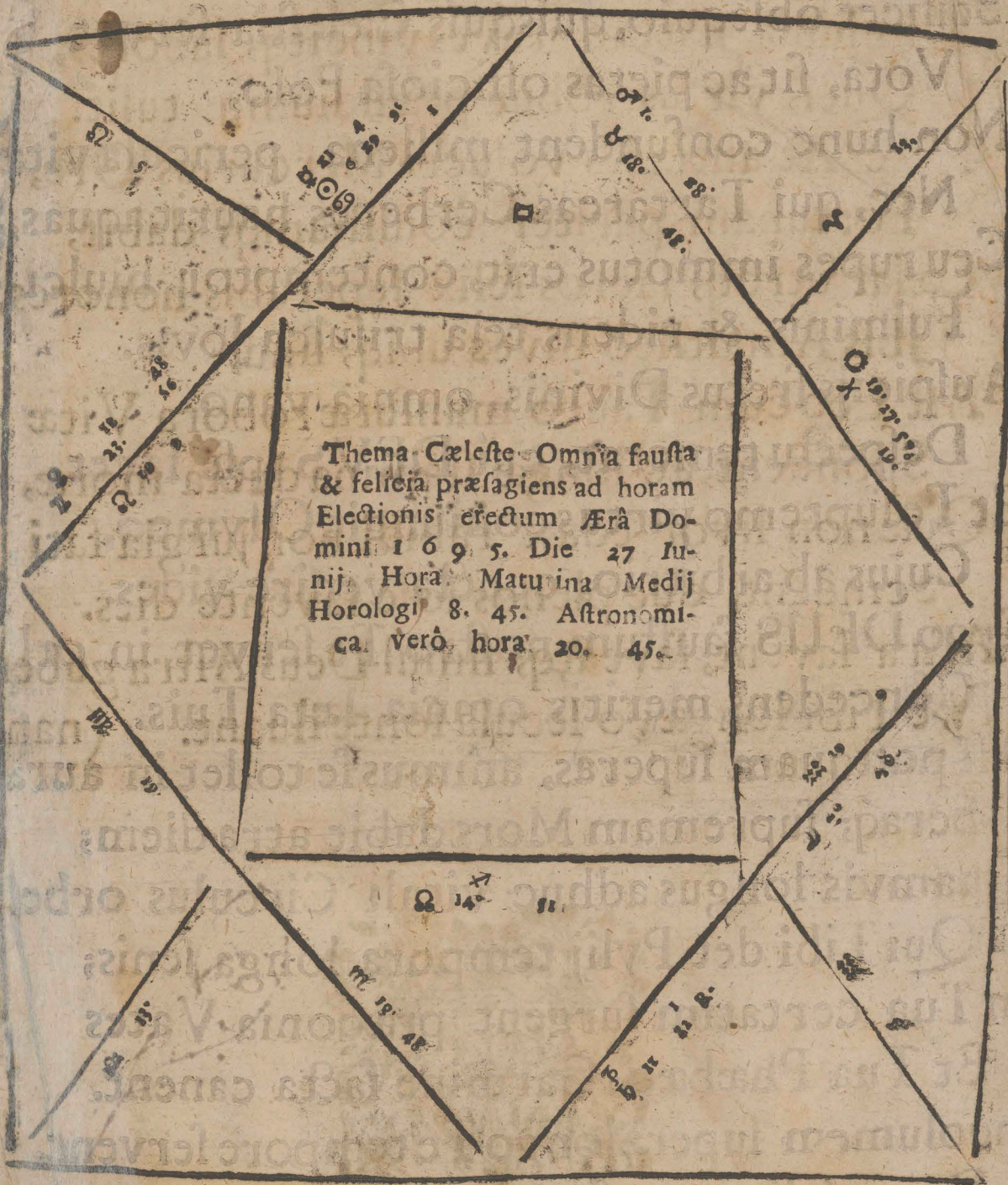
O Te felicem cui mox in vertice sacro,
Pignora Musarum, Laurea ferta nitent.
Alta petant alij spumantibus æquora remis.
Ac in consultis, ire sub astra vijs;
Tu tranquilla petis, securæ tempora vitæ,
Nec tumor eximium; pullat inanè CAPVT,
Sed vix arcanâ voluis sub nube latere,
Lucem sub modio, non cohibere potes.
Te vocat emeritis uirtus super ardua factis,
Te iussit cello summa tenere loco;
Ut populo monstres magni mandata Tonantis,
Ostendasq; viam, scandere Regna Poli.
Ergo felici scandas sublimia calle,
Et quo cepisti pergere, perge gradu,
Atq; Diæcesim proprijs virtutibus orna,
Urgeat exemplum Mystica vita Tuum.
De Te conceptas hominum spes suaviter auge,
Adspiciant votis forsq; DEVSq; Tuis.
Namq; DEUS sacri Te Vir doctissime Cleri,
Arbitrum posuit, sanctaq; iura dedit,
Illius ut seruent sanctissima dogmata cures,
Et cultum sacræ, Te moderante, Domûs
Splendeat exiguo quamvis decorata metallo
Sponsa DEI, passim, quæ modo squallet iners
Firmabit vires successus atq; beatos,
Adjicietq; Tibi vela secunda DEVS,

Scilicet obsequio, quisquis Cælestia servat
Vota, sit ac pietas officiosa Polo,
Non hunc confundent millena pericula vite,
Nec, qui Tartareas Cerberus haurit aquas,
Ceu rupes immotus erit, contemptor hiulci
Fulminis, & ridens tela trifulca Jovis.
Auspicijs fretus Divinis, omnia vano
Despectu temerat, cui DEVS ipse favet,
Et Te supremo virtus coniungit Olympo,
Cujus ab arbitrio, cuncta venire vides.
Ergo DEUS faustum nostro Te servet in orbe,
Concedens meritis omnia læta Tuis.
Ast postquam superas, animus se tollet in auras,
Seraq; supremam Mors dabit atra diem;
Quamvis longus adhuc vitali Circulus orbe,
Qui Tibi det Pylij tempora longa senis;
In Tua certatim surgent præconia Vates
Et Tua Phæbæo Carmine facta canent.
Incolumem superi longo Te tempore servent,
Ducas felices, ac sine nube dies,
Sic Lubranſciacæ Musæ sic Augur Apollo
Sic Tibi Parnassus, doctaq; Turba vovet.

Fortunatus eris, pro Te nam sidera certant,
 Aquibus haud dubium lumen & omen habes.
 Jupiter Ascendens, in duros vota labores
 Flectit, at induris dulce Levamen erit,

80
Diminuit natura graves vincitq; labores,
Queis virtus robur præsidiumq; tulit.
Hiæc At' antiades volucris Mercurius Ore,
Fortunam pariter consiliumq; dabit,
Cæsar utroq; sacros felix superabis honores,
Jbis Amaltheo dives ubiq; sinu,
Ast Leo cum Tauro mansuræ robora Vitæ
Spondent, ac longæ stamina ducta moræ,
Quæ non livor edax rabidi non jurgia fati
Scindent, duc plenos sole favente dies.
Astra favent, faveatq; simul Deus Astra guber
Vt Tibi longævo secula fonte fluant. (nans,

1511. 24

s,
.
re,
s,
ores,

ta
ra,
ati

aber
mans,

Biblioteka Jagiellońska

stdr0026723

